

SMIDARSKÝ

ZPRAVODAJ

BŘEZEN 1991

KČS 2⁴⁰

1

Naše redakce získala následující dva dokumenty k výstavbě výroby tekutých hnojiv v Chotělicích. Ekologické spory se tedy nevyhnuly ani naší oblasti. O dalším vývoji vás budeme informovat v dalších číslech našeho časopisu.

Redakce

PETICE

občanů a majitelů nemovitostí obce Chotělice, ze dne 5.2.91,
proti stavbě připravované k pracím s jedovatými odpady

My, občané a majitelé nemovitostí obce Chotělice, patřící pod
Obecní úřad Smidary - okres Hradec Králové

I.

PROTESTUJEME

proti připravovaným stavebním pracím ZD Smidary se sídlem v Červeněvsi v prostoru býv. hospodářského velkostatku v naší obci. Tyto stavební práce/rekonstrukce/ mají sloužit ke skladování a detoxikaci jedovatých odpadů /tzv. popouštěcích solí/ ze strojírenských závodů cestou oxidace dusitanů vzdušným kyslíkem.

II.

DŮVODY

K naší petici nás vedou tyto důvody:

- 1/ Předpokládaný provoz připravované stavby má charakter provozu, kde se pracuje s jedy.
- 2/ Podle plánované kapacity zpracování jedovatých odpadů půjde
 - o opakující se dovoz několika set tun těchto tuhých jedovatých odpadů pravidelně přivážených ke skladování a zpracování
 - půjde pravidelně ročně o odvoz a manipulaci s desítkami tun kyseliny / sírové, dusičné/ a čpavkové vody
 - dále zřejmě půjde o odvoz neznámého množství tun zahuštěných jedovatých kalů /zbytků odpadu/
 - o odvoz a likvidaci desítky tun škváry z náplní detoxikačních kolon
 - a samozřejmě o pravidelný soustavný odvoz vlastního konečného tekutého produktu, vzniklého po detoxikaci popouštěcích solí. Při ohlášené 300 tunové kapacitě tuhého jedovatého odpadu a při koncentraci vzniklého produktu bude na pracovišti manipulováno a automobily vyváženo tisíce hektolitrů tekutého produktu.

- 3/ Tento "chemický" provoz se má odvíjet v staré části naší vesnice / říká se tam "Na návsi" / v těsném sousedství obytných domků se studnami na pitnou vodu a se zahrádkami / i velkými zahrádkami /, v těsném sousedství parcely s bývalým mlýnem a vodním náhonem, v nevhodném terénu, která má sklon od připravované chemické výroby právě dolů k zámětu studnám a k náhonu na mlýn a k vlastní řece Cidlině.
- 4/ Zanedbatelné nejsou ani důsledky s tím souvisejícího zvýšeného automobilového provozu na bydlení v bezprostředním okolí nejen místa zpracování, ale celé vesnice.
- 5/ Stavba je připravována na hospodářském dvoře a situována v podstatě uprostřed tohoto areálu, kde je středisko živočišné výroby s provozem
 - nově zřízené / právě dokončené / porodny prasat s kapacitou 120 prasníc a cca 2 500 selat ročně / cca 20 m od plánovaného skladu jedovatých solí /
 - s provozem krávy a s produkcí mléka
 - a s další živočišnou výrobou / výkrm prasat a hovězího dobytka. Přímě v areálu střediska živočišné výroby a nyní i připravované chemické výroby jsou čtyři byty.

Tato lokalita vesnice je tedy již i za současného stavu enormně z hygienického hlediska negativně zatížena. Již z dosud uvedených faktů je každému soudnému člověku zřejmé, že i při "vzorovém" předpokládaném složení jedovatých solí bez jakýchkoliv možných příměsí / baryum, kyaniidy ap. / a i při nejideálnějších a zcela bezzávadovém chodu technologie, jakož i při nejideálnějších ochranných opatřeních proti selhání lidského faktoru, proti živelné pohromě, proti případné havárii technologie i z jiných důvodů

j e z c e l a n e ú n o s n é,

aby tato manipulace s jedovatými odpady byla situována na tak ekologicky citlivé lokalitě obce.

Riziko průsakových vod nelze v tomto případě vyloučit, čímž by mohlo z hygienického hlediska dojít k dalšímu negativnímu zatížení životního prostředí / půda, voda, tedy pro nás ekologická katastrofa /, a tak i ke zcela nenapravitelným následkům.

Z těchto důvodů / ovšem to nejsou vyčerpány zdaleka všechny / tedy touto peticí jednoznačně uvedenou stavbu O D M Ě T Á M Ě.

III.

U Z N Á V Á M Ě

samozřejmě společenskou potřebu likvidace jedovatých průmyslových odpadů.

Ale to vůbec neznamená, že by se tento chemický proces musel odvíjet v obydlené části vesničky s tak obrovskými riziky nenapravitelných důsledků na životní prostředí / již hygienicky ohroženém /.

V Y Z Ě V Á M Ě

prostor příslušného investora, aby našel lokalitu, která nebude v ohroženém sousedství obydlí, studní a zahrad, náhonů a vlastní řek, která nebude v samém středu střediska živočišné výroby, dokonce s porádkou prasátek, ale naopak mimo obec. Rozumnější by bylo, kdyby se investor distancoval od tohoto na první pohled sice "výnosného", ale zcela neprozíravého "podniku". Nový zákon o odpadech totiž bude velmi přísný nejen k producentům jedovatých odpadů, ale ještě přísnější k jejich "zpracovatelům" / laboratoře, monitorování, atd. /.

A navíc se zatím podařilo uplatnit tuto technologii pouze na jediném místě v CSFR / Zetor Brno / a dosavadní letité snahy "získat" dalšího zpracovatele v nějakém ZD stroskotaly. V řadě míst, kde měla být tato chemická výroba zavedena / např. Třebíč, ZD Pojihlavi-Studentec /, jí prozíravě místní orgány odmítly.

IV.

Jedovaté odpady, bezradně skladované ve výrobních závodech celé republiky, se staly děsivým problémem. Průmyslové podniky se jich potřebují zbavit. Samozřejmě. Riziko ale ať nese a starostmi ať je zatížen ten, kdo jedovaté produkty vyrábí a kdo je podle zákona povinen je likvidovat.

MY TO NEJSME!!

Na náš účet, na nás, občanech maličké obce Chotělice, vesničky na nejvzdálenějším konci hradeckého okresu a Východočeského kraje, se nikdo hojit nebude!!!!

Nepřipustíme, aby snad jakási vidina snadných, byť jakkoliv obrovských zisků kohokoliv /mluví se snad o milionech ročně/ byla na úkor ohroženého životního prostředí naší vesničky, našich zahrádek, studní a domků, jakož i zdraví našich dětí a vnuků.

Budoucí generace by nám to právem NIKDY neodpustily.
JSME TO MY, CO JSME TADY DOMA - A MY ŘÍKÁME - N E !!!!

v Chotělicích 5.2.1991

Podpisové archy ve smyslu zákona o právu petičním se 122 podpisy občanů na podporu "petice" uloženy u petičního výboru.

P e t i č n í v ý b o r

- Zdeněk Berný Chotělice č.p. 29, p.Smídary
- Marie Kozáková Chotělice č.p.111,p.Smídary
- Miroslav Reháček Chotělice č.p. 31, p.Smídary X
- X - Zmocněn petičním výborem k zastupování

AUTOR PROJEKTU ODPOVÍDÁ NA PETICI

Dne 14.1.91 se konala v Chotělicích veřejná schůze, na níž byli občané seznámeni s investičním záměrem stavby zařízení pro výrobu kapalných hnojiv z vyčerpaných popouštěcích solí. Na tomto shromáždění byly zodpovězeny námítky některých občanů, a jak jsem se domníval, uspokojivě vyvráceny i jejich neopodstatněné obavy.

Bohužel, nebylo tomu tak, obavy chotělických občanů přetrvávají i nadále, a jsou formou petice předkládány řadě institucí. Proti tomu zajisté nelze nic namítat, na vyjádření svých názorů mají občané právo. Co už však v pořádku není, je skutečnost, že jednotlivé body petice jsou v rozporu s fakty, což vysvitne nejlépe, všimneme-li si těchto bodů jednotlivě.

Hned první, úvodní bod petice se týká jedovatosti zpracováváných popouštěcích solí. Jsou opravdu tak jedovaté? V tomto případě je otázka jedovatosti poněkud zveličena- při vyslovení slova jed si totiž většina lidí představuje látky, jejichž nepatrná množství způsobí člověku okamžitou smrt. Mezi tyto látky vyčerpané popouštěcí soli ale nepatří, neboť 1 jejich gram je asi stejně jedovatý jako 2 -3 dkg soli, navíc tato jedovatost se může projevit pouze při požití. Tento jev za normálních okolností nemůže nastat, jsou to pevné, netěkavé látky, které při manipulaci a zpracování nemohou nikoho ohrozit. Nesmí se však skladovat na volně přístupných prostorách, proto jsou zařazeny do kategorie "ostatních jedů". Je to podobná situace jako s jedy, které si ve formě léků každá rodina skladuje v domácí lékárně. Také tyto látky, které by při požití spolehlivě otrávil celou rodinu, jsou v každé domácnosti skladovány tak, aby k nim neměly volný přístup např. děti, a každý to považuje za samozřejmé.

Dále se v petici uvádí, že v navrhovaném zařízení budou zpracovávány stovky tun jedovatého odpadu, třebaže na zmíněné schůzi se občané dozvěděli, že ty stovky budou pouze tři. Budou se prý zpracovávat desítky tun kyselin- bude to však přibližně jedna desítka tun. Tvrzení o odpadových "jedovatých kalech" je pak zcela neopodstatněné- nerozpustné podíly vůbec jedovaté nejsou, bude jich vznikat 25 kg denně a budou zpracovávány jinde.

Tato "hra velkých čísel" velice úzce souvisí s tvrzením, že doprava materiálu bude mít za následek zvýšený automobilový provoz. Projektované množství zpracováváných solí odveze 30 nákladních aut za rok, takže zvýšený automobilový provoz budou představovat necelá tři auta měsíčně. Myslím, že tuto otázku není třeba dále komentovat, o vážnosti takových argumentů si nejlepší obrázek udělá každý sám.

Podobnou váhu má i tvrzení, že stavba ohrozí lokalitu, která je neúnosně ekologicky zatížená. Není mi jasné, jak by k ekologickému zatížení mohlo dojít, když ze zařízení nic neutíká ani do ovzduší, ani do podzemních vod, zařízení nebude vytápěno a nemůže okolí obtěžovat ani hlukem, protože dávkování roztoků budou obstarávat čerpadla, srovnatelná s těmi, která se běžně používají k oběhu vody v ústředním topení.

Podobně je hodnocena existence srovnatelné výroby v Brně. V petici je sice konstatováno, že tato výroba funguje, ale zdůrazňuje se, že jinde ji osvědčené místní orgány zamítly. Zapomnělo se ale uvést, že brněnská výroba pracuje už 4. rok s účinností vyšší než 99 %, že vyrobené produkty jsou s úspěchem využívány ke hnojení nejrozličnějších plodin (i zeleniny), že za celou dobu provozu nedošlo k jediné havarii, ani k poškození okolní zeleně, a že tento provoz je naprosto bezpečný a mohou ho obsluhovat i osoby bez chemického vzdělání.

Zapomíná se i na skutečnost, že má-li zemědělské družstvo dosahovat takových výnosů, aby mohlo udržet životní standart svých členů a formou danových odvodů naplňovat i obecní pokladnu Chotělic, své pozemky hnojit musí. Je tedy lepší dovážet a draho platit práškovou hnojiva, jejichž cena vzrostla o 200 až 300 % a jejichž rozprachem při manipulaci a aplikaci se životní prostředí ohrožují mnohem více než při použití kapalných hnojiv ?

Vyspělá družstva již kapalná hnojení s úspěchem zavedla. Hnojiva se dostávají tam, kde je rostlina potřebuje, a pouze v takové míře, kterou dokáže spotřebovat. Domnívám se, že zavedením kapalného hnojení a odstraněním "práškování", kdy se prášková hnojiva dostávají ve značné míře i tam, kam nemají (lesy, rybníky, zahrádky), nejen že nedojde k ekologickému ohrožení, ale naopak se ekologické poměry v obci a okolí výrazně zlepší, což je cíl, o který zemědělské družstvo v souladu s moderními způsoby hospodaření usiluje.

Ing. Jan Mašát, CSc.

Výzkumný ústav vodohospodářský Praha

ROZPOČET

1991

/ uvedené údaje v tis. Kčs/

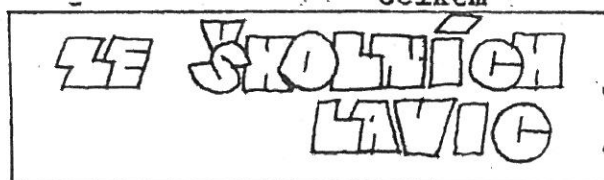
PŘÍJMY

tráva	2
školské	5
stravné	320
knihovna	1
za půjčovné	
nájem	3
hřbitov	2
snatky	
a jiné poplatky	4
domovní dan	75
zemědělská daň	60
ze psů	6
z místa	2
dotace	861
celkem	1342

VÝDAJE

mateřská škola	190
základní škola	277
školní jídelny	436
knihovna	9
MKS	50
SPOZ	10
požární ochrana	20
obřadní sín	1
obecní úřad	74
výplaty	68
cestovné	2
mzdy	68
veřejné osvětlení	65
zelen.	1
smetiště	12
jednorázové výpomoci	30
nutné výdaje jako	
rezerva	24
celkem	1337

V. Víchová
účetní

Smidarští slavíci

Ve středu 20. února se konalo školní kolo soutěže ve zpěvu národních písní "Hradecký slavík". Zúčastnili se jí celkem 32 žáci školy. V kategorii nejmladších žáků zvítězila Zdena Trnková z Ohnišťan, na 2. místě se umístila Lenka Králová ze Smidar, na 3. místě Lukáš Pícko z Červeněvsí.

V kategorii žáků 3.-4. tříd bylo pořadí: 1. Markéta Vobořilová z Loučné Hory, 2. Jan Zummer z Ohnišťan, 3. Jana Beniačová z Ohnišťan.

Ve 3. kategorii si vyzpívala 1. místo Alena Pokrupová ze Smidar, 2. místo obsadila Monika Vodáková ze Smidar a 3. místo Dana Knížková rovněž ze Smidar.

V kategorii nejstarších žáků zvítězila Simona Šedivcová ze Smidar, 2. místo získala Alena Němcová ze Smidar. Porota doporučila, aby v okresním kole dne 6.5.1991 v Hradci Králové základní školu ze Smidarech reprezentovali žáci Markéta Vobořilová, Jan Zummer, Alena Pokrupová, Monika Vodáková a Simona Šedivcová.

Školní sběr

Od začátku školního roku 1990 - 1991 sebrali žáci školy 457,85 kg šípků a 2.544 kg kaštanů. V současné době sbírají sušenou pomerančovou kůru. Kolik se jí nechá nasbírat? Do konce to bylo více než 110 kg! Na těchto výsledcích se nejvíce podílejí žáci Yveta Drašíková, Jana Frýdová, Lenka Syřišťová, Pavlína Pícková, Petra Šimurdová, Luboš, Lenka a Miloš Bydžovští, Martin Břízek, Pavlína Pršalová, Miloš Pícek, Kateřina Krstová

Smidarům opravdu věrná

Psal se rok 1958, kdy nastoupila na učitelské místo ve Smidarech mladá paní učitelka Květa Štajerová. Asi ani jí tehdy nenapadlo, že smidarská škola bude jejím celoživotním učitelským osudem. Stalo se! Plných 33 let dojíždí do Smidar za svými žáky, deset let z Nevratice a dvacet tři roků z Nového Bydžova. Jejími prvními žáky byli dnes již čtyřicátníci Josef Kodr, Karel Blažek, Iva Vraštilová - Zechovská, Ladislav Šusta a další. V mnoha případech učila a učí děti svých bývalých žáků. Kdyby spočítala všechny své svěřence, bylo by jich několik stovek. Od roku 1974 učí výhradně prvňáčky, což je práce sice velice radostná a záslužná, ale zároveň nesmírně odpovědná, náročná a vyčerpávající. Jen za těch posledních 17 let naučila nejméně 350 dětí číst a psát první písmenka, počítat do dvaceti, od ní získávaly děti první vědomosti o krásách a bohatství přírody i naší vlasti..

Dne 15. března oslavila paní učitelka Štajerová významné životní jubileum. A protože je to jubileum takové, které jí umožňuje s ukončením školního roku skončit i svou pravidelnou učitelskou práci, chceme za celou smidarskou veřejnost, za všechny kolegy učitele a další školské pracovníky, ale především za tu početnou armádu bývalých svěřenců, paní Květu upřímně poděkovat. Za dlouholetou, poctivou, obětavou a nesmírně odpovědnou práci, za vše, co vykonala pro vzdělanost a výchovu našich občanů si zaslouží plné uznání a obdiv. A také srdečné přání stálého zdraví, spokojenosti, pohody a štěstí! To vše ať jí provází mnoho, mnoho let!

K. Příbýl
učitel

Malá matematická olympiáda

Ve středu 6. března 1991 se uskutečnila "Malá matematická olympiáda" pro žáky 4. ročníků základních škol Novobydžovska, které se zúčastnilo 39 nejlepších počtářů ze sedmi škol. Mezi dvánácti úspěšnými řešiteli byli i žáci naší základní školy Pavlína Pršalová z Červeněvsí a Pavel Novák ze Smidar. Škola i rodiče jmenovaných žáků byli organizátory soutěže informováni, že úspěch v soutěži je důkazem matematického nadání obou žáků

K. Příbýl

Historické okénko 2

Jak jsme slíbili, otevíráme naše okénko původním vyprávěním Václava Šráma, faráře ve Smidarech na přelomu našeho století. Začínáme od nejstarších časů knihou první Paměti městečka Smidar.

SMIDARY AŽ DO POVÝŠENÍ ZA MĚSTEČKO R 1562. ČERVENĚVES, STIHŇEV, FERNŠTEJN, LOUCNÁ HORA, MEZIRÍČÍ, CHOTELICE, KRÍČOV

Nejstaršími dle jména známými držiteli zboží smidarského, k němuž od nepaměti též Lhota zvaná Smidarská náležela, byli p á n i z D r n h o l c e, kteří již v první polovici věku 12. se připomínají a k mocenskému panskému rodu Kouniců znaku lekna čítání byli. Z tohoto rodu pocházel O l d ř i c h z D r n h o l c e, jenž za krále Otakara byl hejtmanem v Korutanech, a jest prvním dle jména známým držitelem zboží smidarského. Oldřich z Drnholce daroval zboží své smidarské k a p i t u l e k o s t e l a p r a ž s k é h o, a zemřel r. 1276 dne 5. srpna, kterýžto den z vděčnosti památka jeho v kostele pražském byla připomínána.

Snad již kapitula pražská postarala se o duchovní potřeby svých poddaných a zřídila ve Smidarech faru, neb, jak se tenkrát říkalo "plebání" a opatřila ji vlastním farářem či "plebánem", zajistivši mu dostatečné důchody k jeho výživě. Jisto jest alespon, že fara zdejší jest na Bydžovsku jednou z nejstarších, a v letech pozdějších o nadání fary nikde se nedočítáme. Farářem byl tu S B R A M Ě R z rodu vladyk řečených Chrustoklat. Neboť roku 1332 dne 7. března vyznal před konsistoří pražskou urozený vladyka Zdeslav z Chrustoklat, že otec jeho Zdeslav s bratrem svým Sbramírem "druhdy" /olim/ plebánem ve Smidarech, posledním porizením odkázali klášteru břevnoskému, kde pohřeb si byli zvolili a shora udaného roku již v pánu odpočívali, 170 kop grošů pražských za spásu svých duší, kteréžto peníze ještě za života svého na zboží pana Zdeslava v Chrustoklatech byli pojistili.

Od kapituly ujal zboží smidarské, a sice: Smidary s tvrzí a vsí, ves Lhotu, s rolemi ornými a pustými, lesy, porostlinami, lukami, pastvinami, rybníky, řekami, potoky, mlýny, rybolovem, platy stálými a všemi užitky, děkan kapituly pražské, který je daroval sestře své E l i š c e, provdané za Beneše z Vartemberka.

P á n i z V a r t e m b e r k a, starodávny, již vyhynulý rod panský v Čechách, dělili se dle sídel svých na více větví, z nichž nejbližší nám jest ta, jejíž sídlem bylo sousední Vysoké Veselí, dle něhož se také psali "z Veselého", a z této větve pocházel též jmenovaný Beneš.

Pokračování příště

Jaroslava Brixová
kronikářka

TĚLOVÝCHOVA A SPORT

Zimní příprava fotbalistů

Jarní kolo mistrovských soutěží žáků, dorostu i dospělých bude zahájeno 6. dubna 91. Fotbalisté Sokola Červeněves jsou však již v plné přípravě od začátku nového roku. Pod vedením trenéra Ivana Deyla se konají pravidelné společné tréninky dorostenců a dospělých v tělocvičně základní školy, kterých se zúčastňuje 12-16 fotbalistů. Tréninky žáků se konají dvakrát v týdnu. Vedou je trenéři Jaroslav Seba a Karel Blažek.

V rámci zimní přípravy se v únoru zúčastnila mužstva dospělých a dorostenců halového turnaje v Lázních Bělehradě. V silně obsazeném turnaji skončili dorostenci na 4. místě, když prohráli s Miletínem 0:4, Starou Pakou 1:3 / branku vsítil Vobořil/ a se Sokolem Pecka 1:2/branku dal Hlásek/. O něco lépe se dařilo mužstvu dospělých. V prvních utkáních sice prohráli se Sokolem Pecka 0:4 a se Sokolem Miletín 1:3, ale podařilo se jim vybojovat 3.místo v turnaji vítězstvím nad Sokolem Stará Paka 2:1. Úspěšnými střelci byli na turnaji David, Malý a nestárnoucí trenér Deyl. Dobrými výkony na sebe upozornily nové posily - Milan Udatný, který přestoupil ze Skřivany, a nadějný dorostenecký brankář Duha

K.Příbyl

Tabulky před zahájením jarního kola soutěží

III. třída: (dospělí)						Okresní soutěž dorostu					
1. Černilov	9	1	1	23:8	19	1. Kosičky	8	2	1	37:10	18
2. N.Bydžov B	7	3	1	36:16	17	2. Skřivany	8	1	2	45:24	17
3. Stěžery	7	1	3	28:21	15	3. Červeněves	8	0	3	38:18	16
4. Lok.Hradec	6	2	3	18:10	14	4. Hořiněves	5	3	3	37:17	13
5. Hořiněves	6	2	3	16:16	14	5. Stěžery	6	1	4	33:21	13
6. Lovčice	4	3	4	18:16	11	6. Libčany	6	0	5	34:25	12
7. Třebeš	4	3	4	22:23	11	7. Probluz	5	0	6	22:41	10
8. Kratonohy	4	1	6	23:29	9	8. Nepolisy	4	1	6	17:19	9
9. Libřice	3	3	5	14:22	9	9. Hlušice	4	1	6	21:24	9
10. Boharyně	2	3	6	11:19	7	10. Boharyně	4	0	7	23:23	8
11. Lužec n.C.	1	2	8	12:32	4	11. Dobřenice	2	1	8	13:47	5
12. Červeněves	1	0	10	19:28	2	12. Kratonohy	1	0	10	17:68	2

Starší žáci - okresní soutěž, skupina C

1. Klamoš	11	0	0	74:6	22	7. Kosičky	3	2	6	20:21	8
2. Zábědov	9	0	2	53:10	18	8. Hlušice	2	3	6	11:27	7
3. Lužec n.C.	8	1	2	44:11	17	9. Ohnišťany	3	1	7	15:56	7
4. Myštěves	7	2	2	41:14	16	10. Lovčice	3	0	8	20:41	6
5. Prasek	5	3	3	52:19	13	11. Skřivany	3	0	8	10:37	6
6. Červeněves	5	2	5	18:29	10	12. Nepolisy	1	0	10	6:93	2

Dne 2.3.1991 - Přátelské utkání

A - mužstvo TJ JISKRA ŽERETICE - TJ SOKOL ČERVENĚVES 1:0 /0:0/

V našem mužstvu již nastoupili noví hráči Milan Udatný a Petr Gracík, kteří prokázali svým výkonem, že by mohli být přínosem pro náš tým. Škoda, že záložník Gracík se již po několika minutách hry zranil na koleně a musel ze hry odstoupit. Samotné utkání se hrálo na velmi špatném terénu. Sníh, bláto, kaluže vody a led ztěžovaly práci s míčem a měly velký podíl na pouze průměrné úrovni zápasu. V prvním poločasu se více hrálo na polovině domácího týmu, ale výsledkem bylo pouze několik spletitých situací a závarů v pokutovém území soupeře. V druhé části hry jsme nechali prostor a iniciativu domácím, kteří toho využili ke vstřelení branky. Naše snaha o vyrovnaní byla marná, neboť chyběla finální přihrávka do šance a přesné zakončení. Největší příležitost měl Udatný, který střelou z hranice velkého čtverce trefil břevno domácí branky.

Sestava: Kárník /Duha/ - Fiedler/Rychtera/, Brodský, Udatný, Horák-Gracík/Hlásek/, Kopecký, Vlášek - Malý, Wojcik, Blaha.

F. Kopecký

SCI-FI?

Píše se rok 2050

Jirka popíjí čaj v útulném pokoji a listuje kronikou. Kronikou Smidar. Se zájmem prohlíží zápisy. Poslední sluneční paprsky mladí listy kroniky. Ticho rozřízne mladý hlas: "... V době, kdy na radnici, poprvé po čtyřiceti letech totálního systému, zasedalo svobodně zvolené zastupitelstvo, se zřítíla nejstarší a nejvýznamnější architektonická památka Smidar " Oči se odtrhnou od zápisu a s velkým otazníkem se zadívají na kronikáře. V hlase, který odpovídá, zaznívá citlivý tón: " Dříve v rohu náměstí stávala mariánská socha, ale v roce 1718 nechali smidarští občané postavit sloup a v roce 1863 jej přemístili doprostřed náměstí. Kolem nechali vytesat další čtyři sochy, nasázeli stromy. Vysypali pískové cestičky. . . Nakonec bylo trápení co se zbytky, jak a kam je odvést. Něco si odvezli památkáři a už se to do Smidar nikdy nevrátilo. " Znavený hlas ještě dodal: " Stalo se to v roce 1991.

" Proč to nechali Smidarští občané sradnou?", diví se Jirka, " vždyt to zde stávalo bezmála tři sta let. Mariánský sloup každý městečko nemá. Vždyt to byl unikát! Dnes by to mělo nedozíracou kulturní i turistickou hodnotu."

Kronikáři přelétne smutný úsměv po rtech: " Doba to neměla lehká, na začátku ekonomické reformy, a každý z nás měl nuupoko do kapsy. Po čtyřiceti letech toho všim po opravě víc. Ale podívej se. Zavedl se vovovod do dalších ulic, opravili se chodníky, silnice. Jirka ve své mladistvé vášnivosti vybuchne: " Vovovod, silnice, chodníky! To má dnes každý zapadlíkov, ale Mariánský sloup ne! ". Kronikář se usměje: " To se ti to, chlapče, noví, když si ještě nikdy nepoznal, co je to nemít plnou vanu vody, ale opravdu máš v tom, že tato událost svědčí o hrubé nekulturnosti místních obyvateľ, kteří za své okolí necítili odpovědnost."

Slunce ji zapadlo. Jirka dál listuje kronikou. V křku to štípe. Není to ale hrůza na předky, je to stud.

Pod čarou: Sloup je v havarijním stavu. Krozí zřícení. Zachránilo by jej alespoň rozebrání, když není 150 tisíc, za které by jej dali do pořádku památkáři z Opočna.

Ivana Šanová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Šňatky našich občanů

Dana Dítětová - Smidary 142 + Petr Mikulec - Hradec Králové
2. 3. 1991 v Hradci Králové
Alena Beránková - Smidary 212 + Rudolf Zechovský - Smidary 303
21. 21. 1991 ve Smidarech
Iveta Voborníková Šaplava + Martin Nosek Loučná Hora
23. 3. 1991 ve Smidarech

Z našich řad odešli

Marie Fejřimovská - Smidary 173 + 5. 3. 1991

Nově narození

Sodomka Jan - nar. 9. 2. 1991 - Smidary 69
Nikola Zechovská - nar. 5. 3. 1991 - Smidary 21
Petr Prokeš - nar. 27. 2. 1991 - Smidary 223

REKLAMA

INZERCE

Navštivte Místní lidovou knihovnu ve Smidarech !!!

Výpůjční doba: úterý 7,00 - 12,00 12,30 - 16,00
čtvrtek 7,00 - 12,00 12,30 - 16,00

Čtenáři si mohou vybrat z více než 9 000 knih a ostatních informačních materiálů.

K dispozici jsou tyto noviny a časopisy:
Pochoden, Svět motorů, VTM, Mladý svět, Květy, Domov, Žena a móda, Praktická žena, ABC, Sedmiška pionýrů, Filip, Zdraví. Nejnovější číslo si můžete přečíst v knihovně, starší čísla půjčujeme domů. Aby mohly časopisy sloužit co nejvíce čtenářům, doporučujeme dodržovat zkrácenou výpůjční dobu u časopisů z běžného roku /1 týden/.

D. Kučerová

OZNÁMENÍ

Kurs angličtiny pro začátečníky/dospělé/ se zabývá ve středu 3. dubna ve 20,00 hodin v ZŠ ve Smidarech. Zájemci se mohou závazně přihlásit do 29.3. na obecním úřadě. Maximální počet uchazečů je deset, školné je do 15,- Kčs za vyučovací hodinu.

ANKETA:

Vzhledem k tomu, že námětů na název časopisu se v naší redakci shromáždilo několik, pro zajímavost uvidíme všechny. Redakční rada rozhodne a pod vítězným názvem budou již od příštího čísla naše noviny vycházet.

Návrhy na název smidarského časopisu: Smidaráček, Okénko do Smidar, Klíč, Smidarský - pověstečník, průzorník, přeledníček, společník, hovorníček, zprávník, hromadník, občasník, Smidarské-ozvěny, obzory, horizonty, rozhledy, pohledy, listy, noviny.

Vydává Obecní úřad ve Smidarech 1991

Redakční rada: St. Bláha, PhDr. Fr. Vaníček, Fr. Němec, K. Příbyl, J. Brixová, J. Šimek, F. Kopecký, V. Bolina.

Odpovědný redaktor: Eva Řeháčková